

Parohia Ortodoxă Română
„Sf. Mc. Minodora, Mitrodora și Nimfodora și Sfântul Ierarh Nicolae”
din Imola

Troparele și Condacele Triodului

În Duminica Vameșului și a Fariseului

Troparul Învierii, pe glasul de rând.

Condacul, glasul al 4-lea:

Să fugim de vorbirea cea trufașă a fariseului și să ne învățăm smerenia vameșului, cu suspine strigând către Mântuitorul: Milostivește-Te spre noi, Unule, Îndurate.

În Duminica Fiului risipitor

Troparul Învierii, pe glasul de rând.

Condacul, glasul al 3-lea:

De la părinteasca slavă a Ta depărtându-mă neînțelepțește, în răutăți am risipit bogăția ce mi-ai dat. Pentru aceasta, glasul desfrânatului aduc Ție: Greșit-am înaintea Ta, Părinte îndurate. Primește-mă pe mine, cel ce mă pocăiesc, și mă fă ca pe unul din argații Tăi.

În Sâmbăta lăsatului sec de carne

Troparul, glasul al 8-lea:

Cel ce prin adâncul înțelepciunii, cu iubirea de oameni toate le chivernisești și ceea ce este de folos tuturor le dăruiești; Unule, Ziditorule, odihnește, Doamne, sufletele adormiților robilor Tăi, că spre Tine nădejdea și-au pus, spre Făcătorul și Ziditorul și Dumnezeuul nostru.

Condacul, glasul al 8-lea:

Cu sfinții odihnește, Hristoase, sufletele adormiților robilor Tăi, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit.

În Duminica lăsatului sec de carne

Troparul Învierii, pe glasul de rând.

Condacul, glasul 1:

Când vei veni, Dumnezeule, pe pământ cu slavă și toate se vor cutremura și râul cel de foc al divanului va curge, cărțile se vor deschide și cele ascunse se vor vădi, atunci să mă izbăvești de focul cel nestins și să mă învrednicești a sta de-a dreapta Ta, Judecătorule preadrepte.

În Sâmbăta din săptămâna brânzei

Se face pomenirea tuturor Cuvioșilor Părinți și Cuvioaselor Maici, care au sihăstrit.

Troparul, glasul al 4-lea:

Dumnezeul părinților noștri, Care faci pururea cu noi după blândețile Tale, nu depărta mila Ta de la noi, ci, prin rugăciunile lor, în pace îndreptează viața noastră.

Condacul, glasul al 8-lea:

Ca pe niște propovăduitori ai dreptei credințe și înfrânători ai păgânătății ai bucurat, Doamne, ceata purtătorilor de Dumnezeu, care a luminat lumea. Pentru rugăciunile lor, în pace desăvârșită, pe cei ce Te slăvesc pe Tine și Te laudă păzește-i, ca să-Ți cânte Ție: Aliluia.

* În Miercurea și în Vinerea din săptămâna brânzei, după Ceasul al nouălea, se mănâncă brânză și ouă, conform Canonului Sfântului Nichifor, Patriarhul Constantinopolului.

În Duminica lăsatului sec de brânză

Troparul Învierii, pe glasul de rând.

Condacul, glasul al 6-lea:

Al înțelepciunii Îndreptătorule și de știință Dăătorule, al celor neînțelepți Învățătorule și al săracilor Sprijinitorule, întărește și înțelepțește inima mea, Stăpâne. Dă-mi cuvânt, Cuvinte al Tatălui, că iată buzele mele nu le opresc a striga către Tine: Îndurate, miluiește-mă pe mine, cel căzut.

În această seară, la Vecernie, se cântă prochimenu glasului al 8-lea (Ps. 68: 20-21, 33, 36):

Să nu întorci fața Ta de la sluga Ta; când mă necăjesc, degrab mă auzi; ia aminte spre sufletul meu și-l mântuiește pe el.

Stih 1: Mântuirea Ta, Dumnezeule, să mă sprijinească.

Să nu întorci fața Ta de la sluga Ta...

Stih 2: Să vadă săracii și să se veselească.

Să nu întorci fața Ta de la sluga Ta...

Stih 3: Căutați pe Dumnezeu și va fi viu sufletul vostru.

Și iarăși, cu glas tare:

Să nu întorci fața Ta de la sluga Ta; când mă necăjesc, degrab mă auzi; ia aminte spre sufletul meu și-l mântuiește pe el.

În Sâmbăta din prima săptămână a Postului Mare

Se face pomenirea minunii ce s-a făcut pentru colive de către Sfântul Mare Mucenic Teodor Tiron.

Troparul, glasul al 2-lea:

Mari sunt isprăvile credinței; în izvorul văpăii, ca într-o apă de odihnă, Sfântul Mucenic Tiron s-a bucurat. Căci, cu foc tot arzându-se, ca niște pâine dulce Sfintei Treimi s-a adus. Pentru rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeule, mântuiește sufletele noastre.

Condacul, glasul al 8-lea:

Primind credința lui Hristos ca o pavăză înăuntru în inima ta, puterile cele potrivnice le-ai călcat, mult-pătimitorule, și cu cunună cerească te-ai încununat în veci, Teodore, ca un nebiruit.

În Duminică întâi a Postului Mare (a Ortodoxiei)

Se face pomenirea Sfinților Prooroci: Moise, Aaron și a celorlalți și înălțarea Sfințelor și cinstitelor Icoane.

Troparul Învierii, pe glasul de rând.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Preacuratului Tău chip ne închinăm, Bunule, cerând iertare greșelilor noastre, Hristoase, Dumnezeule. Că de voie ai binevoit a Te sui cu trupul pe Cruce, ca să scapi din robia vrăjmașului pe cei pe care i-ai zidit. Pentru aceasta cu mulțumire strigăm Ție: Toate le-ai umplut de bucurie, Mântuitorul nostru, Cel ce ai venit să mântuiești lumea.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Toate tainele tale sunt mai presus de cuget, toate sunt preamărite, Născătoare de Dumnezeu. Cu curăția fiind pecetluită și cu fecioria păzită, cu adevărat Maică te-ai cunoscut, născând pe Dumnezeu cel adevărat; pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Condacul, glasul al 8-lea:

Cuvântul Tatălui cel necuprins, din tine, Născătoare de Dumnezeu, S-a cuprins, întrupându-se; și chipul cel întinat la chipul cel dintâi întorcându-l, cu dumnezeiasca podoabă l-a amestecat. Deci, mărturisind mântuirea, îl închipuim cu fapta și cu cuvântul.

În această seară, la Vecernie, se cântă prochimenul glasului al 8-lea (Ps. 60: 5, 2, 4, 8):

Dat-ai moștenire celor ce se tem de numele Tău, Doamne.

Stih 1: De la marginile pământului către Tine am strigat.

Dat-ai moștenire...

Stih 2: Acoperi-mă-voi cu acoperământul aripilor Tale.

Dat-ai moștenire...

Stih 3: Așa voi cânta numele Tău în veci...

Dat-ai moștenire...

Și iarăși, cu glas tare:

Dat-ai moștenire celor ce se tem de numele Tău, Doamne.

Și așa, cântând pe rând, unul după altul, până se sfârșesc duminicile Marelui Post.

În Duminică a doua a Postului Mare (a Sfântului Grigorie Palama)

Se cântă slujba celui dintre Sfinți Părintelui nostru Grigorie Palama, arhiepiscopul Tesalonicului, făcătorul de minuni.

Troparul Învierii, pe glasul de rând.

Slavă..., Troparul Sfântului, glasul al 8-lea:

Luminător al drepte credințe, sprijinul Bisericii și învățătorule, podoaba monahilor, apărătorule cel nebiruit al teologilor; făcătorule de minuni, Grigorie, lauda Tesalonicului, propovăduitorule al harului, roagă-te pururea să se mântuiască sufletele noastre.

Condacul, glasul al 8-lea:

Pe tine, organul înțelepciunii cel sfințit și dumnezeiesc, trâmbița cuvântării de Dumnezeu cea strălucită, cu un glas te laudăm, Grigorie, de Dumnezeu grăitorule. Ci, cel ce stai ca o minte înaintea Minții celei dintâi, către Dânsul îndreptează mintea noastră, Părinte Grigorie, ca să strigăm: Bucură-te, propovăduitorule al harului.

În seara acestei Duminici se cântă prochimenul mare: **Să nu întorci fața Ta de la sluga Ta; când mă necăjesc, degrab mă auzi; ia aminte spre sufletul meu și-l mântuiește pe el.**

În Duminică a treia a Postului Mare (a Sfintei Cruci)

Se prăznuiește închinarea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci.

Troparul Învierii, pe glasul de rând.

Slavă..., Troparul Crucii, glasul 1:

Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta. Biruință binecredincioșilor creștini asupra celor potrivnici dăruiește și cu Crucea Ta păzește pe poporul Tău.

Și acum..., **al Născătoarei – al Învierii, glasul 1.**

Condacul, glasul al 7-lea:

Nu mai păzește încă sabia cea de văpaie ușa Edenului, că într-însa a venit minunata legătură, prin lemnul Crucii. Acul morții și biruința iadului s-au alungat, că de față ai stat, Mântuitorul meu, strigând celor din iad: Intrați iarăși în rai.

În seara acestei Duminici se cântă prochimenul mare: **Dat-ai moștenire celor ce se tem de numele Tău, Doamne.**

În Duminică a patra a Postului Mare (a Sfântului Ioan Scărarul)

Se cântă slujba Sfântului, Preacuviosului Părintelui nostru Ioan Scărarul.

Troparul Învierii, pe glasul de rând.

Slavă..., Troparul Sfântului, glasul 1:

Locuitor pustiului și înger în trup și de minuni făcător te-ai arătat, de Dumnezeu purtătorule, Părintele nostru, Ioane; cu postul, cu privegherea și cu rugăciunea cereștile haruri luând, vindeci pe cei bolnavi și sufletele celor ce aleargă la tine cu credință. Slavă Celui ce ți-a dat putere; slavă Celui ce te-a încununat pe tine; slavă Celui ce lucrează prin tine, tuturor tămăduiri.

Sau Troparul acesta, glasul al 8-lea:

Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor și cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenele tale însutit roditoare ; și te-ai făcut luminător lumii, strălucind lumii prin minuni, Cuvioase Ioane, Părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Și acum..., **al Născătoarei – al Învierii, glasul 1.**

Condacul, glasul al 4-lea:

Întru înălțimea înfrânării te-a pus pe tine Domnul, ca pe o stea adevărată și nerătăcită, luminând marginile, învățătorule Ioane, Părintele nostru.

În seara acestei Duminici se cântă prochimenul mare: **Să nu întorci fața Ta de la sluga Ta; când mă necăjesc, degrab mă auzi; ia aminte spre sufletul meu și-l mântuiește pe el.**

Joi, în a cincea săptămână a Postului Mare

Se cântă slujba Canonului Mare.

Condacul, glasul al 6-lea:

Suflete al meu, suflete al meu, scoală! Pentru ce dormi? Sfârșitul se apropie și te vei tulbura. Deșteaptă-te, dar, ca să se milostivească spre tine Hristos Dumnezeu, Cel ce este pretutindeni și toate le plinește.

Sâmbătă, în a cincea săptămână a Postului Mare
Se cântă Acatistul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu.
Troparul, glasul al 8-lea:

Porunca cea cu taină luând-o întru cunoștință, cel fără de trup, în casa lui Iosif degrab a stătut înainte, zicând celei ce nu știa de nuntă: Cel ce a plecat cu pogorârea cerurile încape, fără schimbare, tot întru tine. Pe Care și văzându-L în pântecele Tău, luând chip de rob, mă spăimântez a striga către tine: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Condacul, glasul al 8-lea:
Apărătoare Doamnă, pentru biruință mulțumiri, izbăvindu-ne din nevoi, aducem ție, Născătoare de Dumnezeu, noi, robii tăi. Ci ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, izbăvește-ne din toate nevoile, ca să strigăm ție: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

În Duminică a cincea a Postului Mare
Se cântă slujba Sfintei, Preacuvioasei Maicii noastre Maria Egipteanca.
Troparul Învierii, pe glasul de rând.

Slavă..., Troparul Sfintei, glasul al 8-lea:
Întru tine, Maică, cu osârdie s-a mântuit cel după chip; căci luând Crucea, ai urmat lui Hristos; și luptând, ai învățat să nu se uite la trup, căci este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii se bucură, Preacuvioasă Maică Marie, duhul tău.

Condacul, glasul al 3-lea:
Ceea ce erai mai înainte plină de tot felul de desfrânări, astăzi te-ai arătat mireasă lui Hristos, prin pocăință urmând vieții îngerești, și cu arma Crucii calci în picioare pe demoni. Pentru aceasta, te-ai arătat mireasă a Împărăției cerului, Marie preacinstită.
În seara acestei Duminici se cântă prochimenu mare: Dat-ai moștenire celor ce se tem de numele Tău, Doamne.

Sâmbătă, în a șasea săptămână a Postului Mare
Se cântă slujba Sfântului și Dreptului Lazăr.
Troparul, glasul 1:

Învierea cea de obște, mai înainte de patima Ta încredințându-o, pe Lazăr din morți l-ai sculat, Hristoase Dumnezeule. Pentru aceasta și noi, ca pruncii, semnele biruinței purtând, Ție, biruitorului morții, strigăm: Osana Celui dintru înălțime! Binecuvântat ești, Cel ce vii întru numele Domnului.

Condacul, glasul al 2-lea:
Bucuria tuturor, Hristos, adevărul, lumina, viața și învierea lumii, celor de pe pământ S-a arătat cu a Sa bunătate și S-a făcut chip învierii, dând tuturor dumnezeiască iertare.

**În Duminica Stălpărilor sau a Floriilor
(Intrarea Domnului în Ierusalim)**

Troparul, glasul 1:

Învierea cea de obște, mai înainte de patima Ta încredințând-o, pe Lazăr din morți l-ai sculat, Hristoase Dumnezeule. Pentru aceasta și noi, ca pruncii, semnele biruinței purtând, Ție, biruitorului morții, strigăm: Osana Celui dintru înălțime! Binecuvântat ești, Cel ce vii întru numele Domnului.

Alt Tropar, glasul al 4-lea:

Îngropându-ne împreună cu Tine prin Botez, Hristoase, Dumnezeul nostru, vieții celei fără de moarte ne-am învrednicit cu învierea Ta și, cântând, strigăm: Osana Celui dintru înălțime, binecuvântat ești, Cel ce vii întru numele Domnului.

Condacul, glasul al 6-lea:

Pe scaun, în cer și pe mînz, pe pământ, fiind purtat, Hristoase Dumnezeule, laudă de îngeri ai primit și cântare de la pruncii cei ce strigau Ție: Binecuvântat ești, Cel ce vii să chemi pe Adam.

În Sfânta și Marea Luni – La Utrenie

Troparul, glasul al 8-lea:

Iată Mirele vine în miezul nopții și fericită este sluga pe care o va afla priveghind; iar nevrednică este cea pe care o va afla lenevindu-se. Vezi, dar, suflete al meu, cu somnul să nu te îngreunezi, ca să nu te dai morții și afară de împărăție să te încui, ci te deșteaptă, strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeule; pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Condacul, glasul al 8-lea:

Iacov plîngea pentru lipsa lui Iosif și viteazul ședea în căruță, ca un împărat fiind cinstit; că, plăcerilor egiptencei atunci nefăcându-se rob, s-a mărit în schimb de la Cel ce vede inimile oamenilor și dă cunună nestricăcioasă.

În Sfânta și Marea Marți

Troparul, glasul al 8-lea:

Iată Mirele vine în miezul nopții și fericită este sluga pe care o va afla priveghind; iar nevrednică este cea pe care o va afla lenevindu-se. Vezi, dar, suflete al meu, cu somnul să nu te îngreunezi, ca să nu te dai morții și afară de împărăție să te încui, ci te deșteaptă, strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeule; pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Condacul, glasul al 2-lea:

La ceasul sfârșitului, suflete, gândind, și de tăierea smochinului temându-se, talantul cel dat ție cu iubire de osteneală lucrează-l, ticăloase, priveghind și strigând: Să nu rămânem afară din camera lui Hristos.

În Sfânta și Marea Miercuri

Troparul, glasul al 8-lea:

Iată Mirele vine în miezul nopții și fericită este sluga pe care o va afla priveghind; iar nevrednică este cea pe care o va afla lenevindu-se. Vezi, dar, suflete al meu, cu somnul să nu te îngreunezi, ca să nu te dai morții și afară de împărăție să te

încui, ci te deșteaptă, strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeule; pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Condacul, glasul al 4-lea:

Mai mult decât desfrânata făcând fărădelege, ploi de lacrimi nicicum nu Ți-am adus, Bunule; dar, cu tăcere rugându-mă, cad către Tine, cu dragoste sărutând preacuratele Tale picioare, ca să-mi dai iertare de greșeli ca un Stăpân, mie, celui ce strig: Mântuitorule, de întinăciunea faptelor mele curățește-mă.

În Sfânta și Marea Joi

Troparul, glasul al 8-lea:

Când măriții ucenici la spălarea cinei s-au luminat, atunci Iuda cel răucredincios, cu iubirea de argint bolnăvindu-se, s-a întunecat și judecătorilor fără de lege pe Tine, Judecătorul cel drept, Te-a dat. Vezi, iubitorule de avuții, pe cel ce pentru acestea spânzurare și-a agonisit. Fugi de sufletul cel nesățios, care a îndrăznit unele ca acestea asupra Învățătorului. Cel ce ești spre toți bun, Doamne, slavă Ție.

Condac, glasul al 2-lea:

Pâinea luând-o în mâini vânzătorul, pe ascuns aceleași le-a întins și a luat prețul Celui ce a zidit cu mâinile Sale pe om; și neîndreptat a rămas Iuda, sluga și înșelătorul.

În Sfânta și Marea Vineri

Troparul, glasul al 8-lea:

Când măriții ucenici la spălarea cinei s-au luminat, atunci Iuda cel răucredincios, cu iubirea de argint bolnăvindu-se, s-a întunecat și judecătorilor fără de lege pe Tine, Judecătorul cel drept, Te-a dat. Vezi, iubitorule de avuții, pe cel ce pentru acestea spânzurare și-a agonisit. Fugi de sufletul cel nesățios, care a îndrăznit unele ca acestea asupra Învățătorului. Cel ce ești spre toți bun, Doamne, slavă Ție.

Condacul, glasul al 8-lea:

Pe Cel ce S-a răstignit pentru noi, veniți toți să-L laudăm, că pe Acela L-a văzut Maria pe lemn și a zis: Deși rabzi răstignirea, tu ești Fiul și Dumnezeul meu.

În Sfânta și Marea Sâmbătă

Troparul, glasul al 2-lea:

Iosif cel cu bun chip, de pe lemn luând preacurat trupul Tău, cu giulgiu curat înfășurându-l cu miresme, în mormânt nou îngropându-l, l-a pus.

Slavă...,

Când Te-ai pogorât la moarte, Cel ce ești viața fără de moarte, atunci iadul l-ai omorât cu strălucirea Dumnezeirii; și când ai înviat pe cei morți din cele de dedesubt, toate puterile cerești au strigat: Dătătorule de viață, Hristoase, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Și acum...,

Mironosițele femeii stând lângă mormânt, îngerul a strigat: Miresmele morților sunt cuviincioase, iar Hristos putreziciunii S-a arătat străin.

Condacul, glasul al 6-lea:

Cel ce a încuiat adâncul s-a văzut mort și, cu smirnă și cu giulgiu înfășurându-se, în mormânt a fost pus ca un mort Cel fără de moarte; și femeile au venit să-L ungă cu mir, plângând amar și strigând: Aceasta este Sâmbăta cea binecuvântată, întru care Hristos, adormind, va învia a treia zi.